

Het Pre-evangelie van Mattheüs.¹

(Evangelie van de geboorte van Mirjam en vroege jaren van Jezus)

INLEIDING door JEROME

Hier begint het boek over de geboorte van de gezegende Mirjam en de kindertijd van de Redder. In het Hebreeuws geschreven door de gezegende evangelist Mattheüs en in het Latijn vertaald door de gezegende oudste Jerome.

Aan hun zeer geliefde broer en oudste Jerome (347-420 na Christus), van de toezichhouders namens de Heer, Cromatius en Heliodorus, gegroet.

De geboorte van de maagd Mirjam en de baby- en kindertijd van onze Heer Jezus Christus, die hebben we in de apocriefe boeken aangetroffen. Juist omdat er in die boeken veel dat in tegenstijd met ons geloof is staat opgeschreven, zijn wij ervan overtuigd dat zij allemaal verworpen moeten worden, zodat wij niet wellicht de vreugde van Christus zouden toewijzen aan de Anti-christus.

Dus toen wij deze zaken overwogen hebben, zijn er twee heilige mannen, Parmenius en Varinus, aangekomen, die vertelden dat uwe heiligheid een Hebreeuws boek had gevonden, handgeschreven door de hoogst gezegende evangelist Mattheüs, waarin ook de geboorte van de maagdelijke moeder zelf, en de kindertijd van de Redder, is opgeschreven. En daarom doen wij een beroep op uw genegenheid, vanuit onze Heer Jezus Christus zelf, om dit vanuit het Hebreeuws in het Latijn te vertalen. Niet zozeer om de zaken die kenmerkend voor de Christus zijn te verkrijgen, maar om dat wat de kettters voortbrengen te ontcrachten. (Die, om een valse leer te onderwijzen, hun eigen leugens met de prachtige geboorte van Christus vermengd hebben, zodat zij, met het zoetsappige leven, de bitterheid van de dood zouden verbloemen.) Daarom zal het u tot de zuiverste godsvrucht dienen om ofwel naar de smeekbede van ons, uw broers, te luisteren, of naar het verschuldigde liefdevolle plichtsbefes richting ons als veeleisende toezichhouders.

Jerome's antwoord op hun brief.

Aan mijn heren, de heilige en hoogst gezegende toezichhouders Cromatius en Heliodorus, Jerome, een nederig dienaar van Christus, gegroet in de Heer.

Wie in grond waarvan hij weet dat er goud ligt graaft, stuit niet gelijk op wat er uit die groeve voort kan komen. Maar voordat de ingestoken schep de glinsterende massa omhoog kan halen, is hij vooral bezig om de graszoden om te keren en opzij

te leggen, en vooral diegene die nog niets gewonnen heeft. Mij is een zware taak opgelegd, sinds ik de opdracht van uwe zaligheid ontvangen heb, over wat de heilige apostel en evangelist Mattheüs zelf niet met het doel van publicatie geschreven heeft. Want als hij het niet enigszins in het geheim gedaan zou hebben, dan zou hij het ook aan het evangelie dat hij wel gepubliceerd heeft toegevoegd hebben. Maar hij heeft dit boek in het Hebreeuws opgesteld. En hij heeft het (gecombineerde werk) zo beperkt uitgegeven, dat tot op vandaag dit boek in handen is van erg godsdienstige mannen, aan wie in opeenvolgende tijden het door hun voorgangers is overgedragen. En zij hebben dit boek(deel) nooit op enig moment aan iemand ter vertaling aangeboden.

En dus is het gebeurd, dat toen het door een leerling van Manichaeus gepubliceerd is, hij heet Leucius, die ook de verkeerd geredigeerde Handelingen van de apostelen schreef, (dit boek bevat niets dat opbouwt, alleen wat afbreekt.) En de mening van de Synode past bij wat het verdient, dat de oren van de kerk er niet voor open moeten staan.

Laat het lawaai van hen die tegen ons blaffen nu stoppen, want wij voegen dit kleine boek niet aan de canonieke geschriften toe, maar wij vertalen wat door een apostel en evangelist is geschreven, om de vervalsing van ketterijen bloot te leggen. Met dit werk gehoorzamen wij zowel de opdracht van vrome toezichhouders op de kerk, als tegen goddeloze kettters. Het is daarom de liefde van Christus die wij volbrengen, gelovend dat zij ons ondersteunen in hun gebeden, wie door onze gehoorzaamheid aan de kennis van de heilige kindertijd van onze Redder vasthouden.

Er is nog een brief aan diezelfde toezichhouders, toegewezen aan Jerome.

U vraagt mij om u te laten weten wat ik vind van een boek over de kindertijd van Maria dat sommigen in bezit hebben. En dus wil ik u doen weten dat veel van wat erin staat niet klopt. Want ene Seleucus, die over het lijden van de Apostelen geschreven heeft, heeft dit boek opgesteld. Maar net zoals hij de waarheid over hun krachten gepubliceerd heeft, en de wonderen die zij bewerkten, is veel van wat hij gezegd heeft over hun leer verkeerd. En ook hier heeft hij veel onzin uit zijn eigen hoofd aan toegevoegd.

Ik zal het zorgvuldig woord voor woord vertalen, precies zoals het er in het Hebreeuws staat, omdat wordt beweerd dat het door de heilige apostel Mattheüs is opgesteld, en in het Hebreeuws is geschreven, en aan het begin van het evangelie voorafgaat.

Of dat waar is of niet, dat laat ik over aan de opsteller van het voorwoord en de betrouwbaarheid van deze schrijver. Wat mij betreft vind ik het twijfelachtig, ik stel ook niet dat ze duidelijk gefalsificeerd zijn. Maar ik zeg dit vrijmoedig, en ik denk dat niemand van de getrouwen dat zal ontkennen, dat of deze verhalen nou waar of verzinsels zijn, de heilige kindertijd van Mirjam is met grote wonderen gepaard gegaan, en door de grootst mogelijke opgevolgd. En dus, voor hen die geloven dat God deze dingen kan doen, het kan geloofd en gelezen worden zonder dat dit schade aan hun geloof veroorzaakt of hun ziel in gevaar brengt. Om kort te gaan, naar beste vermogen, meer de intentie dan de woorden van de schrijver volgend, en soms hetzelfde pad bewandelend, maar niet dezelfde voetstappen, soms een beetje uitwendend, maar de weg niet verlatend, zal ik op die manier de stijl van het verhaal bewaren, en niets zeggen dat daar niet staat opgeschreven, of, in het verlengde van die gedachtegang, geschreven zou kunnen zijn.

Pre-evangelie van Mattheüs.

Pre Mattheüs 1

Er was in die dagen een man die Joachim heette, uit de stam van Juda. Hij was de herder van zijn eigen schapen, met diep ontzag voor de Heer en oprechtheid en eenvoud van hart.

Hij zorgde voor niets anders dan zijn kudde, met de opbrengst ervan voorzorg hij in voedsel voor iedereen die God vreesde. Uit diep ontzag voor God dubbele gaven offerend, voor iedereen die zich bezig hield met de leer en die Hem diende.

Daarom had hij de gewoonte om zijn lammetjes, en zijn schapen, en zijn wol, en al het andere dat hij bezat in drie porties te verdelen. Eén gaf hij aan de wezen, de weduwen, de vreemdelingen en de armen. Het tweede gaf hij aan hen die God vereerden, en het derde deel behield hij voor zichzelf en zijn huishouden.

En terwijl hij zo handelde, heeft God zijn kudde vermenigvuldigd, zo is er niemand onder het volk van Israël geweest als hij. Hij is hier op vijftienjarige leeftijd mee begonnen. Op twintigjarige leeftijd heeft hij een vrouw die Anna heet genomen, de dochter van Achar, uit zijn eigen stam, wat de stam van Juda is, uit de familie van David. En hoewel zij twintig jaar hebben samengeleefd, heeft hij geen zonen of dochters bij haar gekregen.

Pre Mattheüs 2

En toen het de tijd van het feest was, is het gebeurd dat Joachim te midden van degenen die hun reukwerk offerden klaarstond, om zijn gaven voor het aangezicht van de Heer te brengen. En de

priester die Ruben heet, is naar hem toegekomen en zei: 'U overtreedt de wet door bij hen die hun offer aan God brengen te staan, want God heeft u niet gezegd door u nageslacht in Israël te schenken.'

Zo, ten overstaan van het volk vernederd zijnde, is hij huilend uit de tempel van de Heer vertrokken en niet meer terug naar huis gegaan, maar naar zijn kudde. Hij heeft zijn herders de bergen mee in genomen, naar een ver land. Vijf maanden lang heeft zijn vrouw Anna geen bericht van hem gekregen. En zij heeft onder tranen gebeden, sprekend: 'O Heer, almachtigste God van Israël, waarom heeft U, wetend dat U mij al geen kinderen gegeven heeft, nu ook mijn man van mij weggenomen? Kijk, al vijf maanden heb ik mijn man niet gezien, en ik weet niet waar hij zich ophoudt. Al wist ik maar dat hij dood was, dan kon ik hem begraven.' En terwijl zij hevig hilde, is zij de voorhof van Zijn huis binnengegaan en is in gebed met haar gezicht naar de grond toe neergebogen, ze heeft haar smekingen voor de Heer uitgestort.

Hierna is zij uit het gebed opgestaan en heeft haar ogen naar God opgericht, toen heeft ze een spreekwennest in een laurierboom gezien. En al kreunend heeft haar stem zich tot de Heer gericht en gesproken: 'Heer almachtige God, Die nageslacht aan elk schepsel gegeven heeft, aan wilde en tamme dieren, aan slangen en vogels en vissen, en zij zijn allemaal blij met hun jongen, U heeft alleen mij van Uw welwillendheid uitgesloten.

Want U, O God, kent mijn hart, dat ik vanaf het begin van mijn huwelijk onder ede beloofd heb dat, als U, O God, mij een zoon of dochter zou geven, dat ik hen dan aan U in de heilige tempel zou offeren.'

En terwijl zij zo gesproken heeft, is er plotseling een engel van de Heer voor haar verschenen, sprekend: 'Wees niet bang Anna, want er is een nazaat voor u volgens het besluit van God, en alle generaties tot aan het einde zullen zich verwonderen over dat wat uit u geboren zal worden.'

En nadat hij zo gesproken heeft, is hij uit haar zicht verdwenen. Maar zij is vol angst en beven geweest, om dat wat zij gezien had en dat wat zij gehoord had. Ze is lange tijd naar haar slaapkamer gegaan en is als dood op het bed neergeploft. En een hele dag en een nacht is zij hevig bevend in gebed gebleven. En daarna heeft ze haar dienaar bij zich geroepen en heeft tegen haar gezegd: 'Ziet u hoe bedrogen ik uitgekomen ben in mijn weduwschap en hoe groot mijn verwarring is, en nog wilt u niet naar mij toe komen?' Toen heeft zij, een beetje mopperend, als volgt geantwoord: 'Als God uw baarmoeder gesloten heeft, en uw man van u heeft afgenomen, wat kan ik dan nog voor u doen?' En als Anna dit gehoord heeft, heeft zij geschreeuwd en luid gehuild.

Pre Mattheüs 3

Op datzelfde moment is er in de bergen een jonge man aan Joachim die zijn kudde weidt verschenen, en heeft tegen hem gezegd: 'Waarom keert u niet terug naar uw vrouw?' En Joachim zei: 'Ik heb haar twintig jaar gehad, en het is Gods wil niet geweest om mij kinderen bij haar te geven. Onder beschimpingen en verwijten ben ik de tempel van de Heer uitgestuurd. Waarom zou ik naar haar terugkeren als ik al een keer verworpen en volledig vernederd ben? Dus zal ik hier bij mijn schapen blijven. En zo lang als, in dit leven, God mij het licht in de ogen gunt, zal ik gewillig, door middel van mijn dienaren, de armen hun deel toebedelen, net als de wezen en zij die God vrezen.'

En nadat hij dit gezegd heeft, zei de jonge man tegen hem: 'Ik ben een engel van de Heer, en vandaag ben ik aan uw vrouw verschenen, terwijl zij al huilend aan het bidden was, en heb haar getroost. En toch is zij nu zwanger van een dochter uit uw zaad, en u heeft haar in uw onwetendheid verlaten. Zij zal in de tempel van God verblijven, en de Heilige Geest zal in haar wonen. En haar gezegend zijn zal groter zijn dan dat van alle heilige vrouwen, zodat niemand kan zeggen dat er een vergelijkbaar iemand voor haar is geweest, of dat iemand in de wereld hierna zo zal zijn. Daal daarom af uit de bergen en keer terug naar uw vrouw, die u met kind aan zult treffen. Want God heeft het zaad in haar doen groeien, en u zult God daarvoor danken. En haar nazaten zullen gezegend zijn, ook zijzelf zal gezegend zijn en tot de moeder van eeuwige zegening gemaakt worden.'

Toen heeft Joachim de engel aanbeden en tegen hem gezegd: 'Als ik uw gunst verworven heb, kom dan even in mijn tent zitten, en zegen uw dienaar.'

En de engel heeft tegen hem gezegd: 'Zeg niet 'dienaar', maar 'mede-dienaar', want wij zijn de dienaren van één Meester. Maar mijn voedsel is onzichtbaar en mijn drinken is voor stervelingen onzichtbaar. Daarom past het u niet mij te vragen om uw tent binnen te komen, maar als u op het punt stond om mij iets te geven, offer dat dan als een brandoffer aan de Heer.'

Daarop heeft Joachim een onbevlekt lam genomen en tegen de engel gezegd: 'Ik zou niet durven om een brandoffer aan de Heer te brengen, ondanks dat uw gebod mij het recht van de priester tot offeren gegeven heeft.'

En de engel zei tegen hem: 'Ik zou u niet uitgenodigd hebben om te offeren als ik de wil van de Heer niet gekend zou hebben.'

En terwijl Joachim het slachtoffer aan God offerde, is de engel met de geur en de rook van het offer recht omhoog naar de hemel vertrokken.

Daarop heeft Joachim zichzelf op zijn gezicht geworpen, en heeft vanaf het zesde uur van de dag tot de avond op zijn gezicht gelegen. En zijn jongens

en huurlingen die bij hem waren, keken naar hem. En, niet wetende waarom hij zo neerlag, hebben ze gedacht dat hij dood was.

En zij kwamen bij hem en tilden hem met moeite op van de grond. En toen hij hen het visioen van de engel vertelde, stonden zij versteld, met diep ontzag en verwondering, en ze adviseerden hem om de opdracht van de engel zonder aarzelen uit te voeren, en in alle haast naar zijn vrouw terug te keren.

En terwijl Joachim in zichzelf aan het overleggen was of hij terug zou gaan of niet, is het gebeurd dat hij door een diepe slaap overweldigd is. En kijk, de engel die aan hem verscheen toen hij wakker was, is ook in zijn slaap aan hem verschenen, sprekend: 'Ik ben de engel die door God als uw beschermer is aangesteld, daal vol vertrouwen af en ga naar Anna terug, want de daden die u en uw vrouw Anna gedaan hebben zijn in aanwezigheid van de Allerhoogste verteld. En u zult God zo'n vrucht brengen die geen profeet of heilige ooit vanaf het begin gekregen heeft, of ooit nog zal krijgen.'

En toen Joachim uit zijn slaap wakker werd, riep hij zijn herders bij zich en vertelde hen zijn droom. En zij aanbaden de Heer en zeiden tegen hem: 'Let op dat u de woorden van de engel niet langer veracht. Maar sta op en laten wij daarheen gaan, en naar een rustige plaats terugkeren om onze kudden te voeden.'

En nadat zij veertig dagen met de terugreis bezig geweest zijn, zijn ze er eindelijk bijna, kijk, toen is de Engel van de Heer aan Anna, die stond te bidden, verschenen, sprekend: '*Ga naar de poort die 'de Gouden' genoemd wordt, en ontmoet uw man onderweg, want hij zal vandaag bij u aankomen.*' Dus ging zij snel met haar dienstmeiden op weg. En nadat zij lange tijd biddend en wachtend in de poort op hem stond te wachten, deed zij haar ogen open en zag hem van verre met zijn kudden aankomen.

En zij rende naar hem toe en hing aan zijn nek, God dank brengend en sprekend: 'Ik was een weduwe en kijk, nu niet meer. Ik was onvruchtbaar en kijk, nu ben ik zwanger geworden. En zo hebben zij de Heer aanbeden, en zijn hun eigen huis binnen gegaan. En als dit bekend geworden is, is er grote vreugde bij de burens en familie geweest, zodat het hele land Israël hen gefeliciteerd heeft.

Pre Mattheüs 4

En na deze dingen, als haar negen maanden voorbij zijn, baarde Anna een dochter, en noemde haar Mirjam. En na haar tot haar derde jaar de borst gegeven te hebben, is Joachim, samen met zijn vrouw Anna, naar de tempel van de Heer toe gegaan om God offers te brengen. En zij plaatsten het kindje dat Mirjam heet in de gemeenschap van maagden, daar waar de maagden dag en nacht verbleven om God te prijzen. En toen zij voor de deur van de tempel is neergezet, is zij heel snel vijftien treden

omhoog gegaan, en ze heeft totaal niet achterom gekeken. Ook heeft ze niet, zoals kinderen gewoonlijk doen, haar ouders gezocht. Haar ouders die juist wel elk afzonderlijk naar het kind gezocht hebben, waren allebei verbaasd, totdat ze haar in de tempel aantroffen, en de priesters van de tempel hebben zichzelf ook verwonderd.

Pre Mattheüs 5

Toen heeft Anna, vervuld met de Heilige Geest, tegen hen allemaal gezegd: 'De Almachtige Heer, de Heer van de legermachten, heeft Zich aan Zijn woord gehouden. Hij heeft Zijn volk met een goed heilig bezoek vereerd, om de harten van de samenlevingen die ons overheersten te vernederen en ze naar Hemzelf toe te keren. Hij heeft onze gebeden verhoord. Hij heeft het vreugdegeroep van onze vijanden van ons weggehouden. De onvruchtbare is moeder geworden en heeft vreugde en blijdschap aan Israël gebracht. Zie de gaven die ik meegebracht heb om aan mijn Heer te offeren, en mijn vijanden is het niet gelukt om mij tegen te houden. Want God heeft hun harten ten gunste van mij gekeerd, en Hijzelf heeft mij eeuwige vreugde geschonken.'

Pre Mattheüs 6

En Mirjam werd door heel het volk van Israël bewonderd. En toen ze drie jaar oud was liep ze al met zo'n volwassen tred, sprak ze zo volmaakt en besteedde ze haar tijd al zo ijverig aan het lofprijzen van God, dat iedereen stomverbaasd stond over haar en dit overpeinsde.

En zij werd niet als een jong kind beschouwd, maar alsof het een volwassen persoon van veertig jaar oud was. Ze was zo voortdurend in gebed en haar uitstraling was zo mooi en stralend, dat bijna niemand haar in het gezicht aan kon kijken. En zij heeft zich voortdurend met het bewerken van wol bezig gehouden, zozeer dat zij als jonge meid alles al kon doen waar oude vrouwen niet toe in staat waren.

En dit is het dagritme dat zij voor haarzelf had bepaald. 's Morgens was zij tot negen uur in gebed. Van negen tot twaalf was zij met weven bezig. En vanaf twaalf uur ging zijzelf weer verder met bidden. Ze stopte niet met bidden totdat de Engel van de Heer haar verscheen, uit Wiens hand zij het gewoon was om eten te ontvangen, en zo is zij in toenemende mate volmaakt in het werk van God geworden.

Dus, als de oudere maagden rust namen van het lofprijzen van God, dan stopte zij helemaal niet. Zo overtrof niemand haar in de lofprijs en het waken voor God, niemand was meer onderlegd wat de wijsheid over Gods wet betreft, nog onderdaniger in nederigheid, nog verfijnder qua zang, nog volmakter in allerlei deugden.

Zij was werkelijk standvastig, onwankelbaar, onveranderlijk en dagelijks groeiend naar perfectie. Niemand heeft haar kwaad gezien of kwaad horen

spreken. Al haar woorden waren zo vol van genade, dat erkend werd dat God in haar spraak aanwezig was. Ze was altijd met gebed en onderzoek naar de wet bezig, en ze was op haar hoede dat ze met geen enkel woord zou zondigen naar een van haar collega's. Ook was ze op haar hoede tijdens haar lachen, of het spreken van haar prachtige stem, dat ze geen enkele fout zou maken, of misschien, uit verhevenheid, dat ze iets verkeerd zou doen uit hoogmoed aan een van haar gelijken.

Zij zegende God zonder ophouden. En zelfs om niet te stoppen met het prijzen van God tijdens de begroeting van iemand. Als iemand haar begroette, dan was zij het gewend om als antwoord te geven: 'God zij dank!' Het komt van haar dat de mensen zijn begonnen met te zeggen: 'God zij dank!' Als zij elkaar begroeten. Zij versterkte zichzelf alleen met het voedsel dat de Engel haar dagelijks kwam brengen, maar het voedsel dat zij van de priesters ontving, dat verdeelde zij onder de armen. Vaak is gezien dat de engelen van God met haar spraken, en zij hebben haar heel graag gehoorzaamd. Als iemand die zich niet goed voelde haar aanraakte, dan is die op datzelfde moment genezen naar huis gegaan.

Pre Mattheüs 7

Daarop heeft de priester Abjatar oneindig veel offers gebracht bij de hogepriester met de bedoeling om haar tot vrouw voor zijn zoon te verwerven. Maar Maria heeft het hen verboden en zei: 'Het kan niet zo zijn dat ik met een man gemeenschap heb, of dat een man gemeenschap met mij heeft.' Want alle priesters en hun familieleden bleven tegen haar zeggen: 'God wordt vereerd in kinderen en aanbeden met nageslacht, zoals dat altijd al gebeurde onder de zonen van Israël.' Maar Maria heeft hen dit als antwoord gegeven: 'God wordt geëerd in onthouding, dat is bovenal bewezen. Want voorafgaand aan Abel is er geen rechtvaardig mens geweest, en hij heeft God met zijn offers behaagd, en toch werd hij genadeloos vermoord door wie Hem teleurstelde. Daarom heeft hij twee kronen ontvangen, die van de offergave en die van de maagdelijkheid, omdat zijn lichaam niet verontreinigd geraakt is.

Ook Elia is lichamelijk opgenomen toen hij in dit lichaam aanwezig was, omdat hij zijn lichaam vlekkeloos bewaard heeft. Wat mij betreft, ik heb vanaf mijn kindertijd in de tempel van God geleerd dat mijn maagdelijkheid genoeg kan zijn om door God geliefd te zijn. En dus, omdat ik wat God liefheeft kan bieden, heb ik in mijn hart besloten dat ik met geen enkele man gemeenschap zal hebben.'

Pre Mattheüs 8

Nu is het gebeurd, toen zij veertien jaar oud was, dat er vanwege die gebeurtenis een gelegenheid voor de Farizeeën was om te zeggen dat het de gewoonte is dat geen vrouw van die leeftijd in de tempel van God zou verblijven. Zij hebben het plan beraamd om een boodschapper langs alle stammen van Israël te

sturen, zodat iedereen drie dagen later in de tempel van de Heer samen moest komen. En toen heel het volk was samengekomen, is de priester Abjatar opgestaan en op de hoogste trede gaan staan om door heel het volk gehoord en gezien te kunnen worden. En toen het volledig stil geworden was, zei hij: 'Luister naar mij, O zonen van Israël, en knoop mijn woorden in uw oren. Zolang sinds deze tempel door Salomo gebouwd is, zijn er maagden in haar geweest, de dochters van koningen en de dochters van profeten, die van hogepriesters en priesters. En zij waren groots en bewondering waardig. Maar als zij de juiste leeftijd bereikten, dan werden zij uitgehuwelijkt, en volgden de loop van hun moeders op, en behaagden God daarmee. Maar alleen door Mirjam is een nieuwe wijze van leven uitgevonden, die beloofd heeft om een maagd voor God te blijven. Daarom vind ik dat wij door onderzoek en de reactie van God vast moeten stellen onder wiens hoede zij toevertrouwd moet worden.'

Toen zijn deze woorden door de hele samenkomst overgenomen. En de priesters hebben het lot over de twaalf stammen geworpen, en het lot is op de stam Juda gevallen. En de priester zei: 'Laat iedereen die geen vrouw heeft morgen komen en zijn staf meenemen.'

Zo is het gebeurd dat Jozef, samen met de jonge mannen, zijn staf meenam. En de staven zijn aan de hogepriester overhandigd, die heeft een offer aan de Heer God gebracht en is een onderzoek bij God gestart. En de Heer zei tegen hem: *'Leg al hun staven in het Heilige der heiligen van God, en laat ze daar blijven, en geef ze de opdracht om morgen terug te komen om hun staven op te halen, en de man bij wie van de punt van zijn staf een duif zal voortkomen, die de lucht in zal vliegen, en in wiens hand bij teruggave dit teken zal gebeuren, laat Mirjam onder zijn hoede gesteld worden.'*

De volgende dag dus, als iedereen vroeg is samengekomen, en er een reukoffer is klaargemaakt, toen is de hogepriester het Heilige der heiligen binnengegaan en heeft de staven meegenomen. En toen hij de staven heeft uitgedeeld, en er uit geen enkele een duif naar voren kwam, heeft de hogepriester de twaalf bellen en de mantel van de priester aangetrokken en is het Heilige der heiligen binnengegaan. Hij heeft er een brandoffer gebracht en hartstochtelijk gebeden. En de Engel van de Heer is aan hem verschenen, sprekend: *'Hier ligt de kortste staf nog die u niet hebt opgemerkt, u heeft deze wel met de anderen binnengebracht, maar heeft hem niet mee naar buiten genomen. Als u hem naar buiten heeft meegenomen, en hem aan zijn eigenaar heeft overhandigd, dan zal daarin het teken waarvan ik u gesproken heb verschijnen.'*

En dit nu was de staf van Jozef, en omdat hij een oude man was, was hij terzijde gelegd, met de bedoeling om haar niet te ontvangen, en hij wilde zijn staf zelf ook niet terugvragen.

En terwijl hij nederig achteraan stond, heeft de hogepriester dit met luide stem naar hem geroepen: 'Kom Jozef en ontvang uw staf, want wij wachten op u!' En Jozef is bevend naar voren gekomen, omdat de hogepriester hem met keiharde stem geroepen had. Maar zodra hij zijn hand heeft uitgestrekt, en zijn staf heeft vastgepakt, is er onmiddellijk uit de punt van zijn staf een duif verschenen, witter dan sneeuw, bijzonder prachtig, die, na lang over de daken van de tempel gevlogen te hebben, uiteindelijk richting de hemelen gevlogen is. Toen heeft het hele volk de oude man gefeliciteerd, sprekend: 'U bent op hoge leeftijd gezegend, O vader Jozef, aangezien God u geschikt heeft geacht om Mirjam aan te nemen.'

En de priesters hebben tegen hem gezegd: 'Neem haar, want vanuit heel de stam Juda bent u alleen door God uitgekozen.' Jozef heeft verlegen tegen hen gezegd: 'Ik ben een oude man en heb kinderen, waarom overhandigt u mij dit kind dat jonger dan mijn kleinkinderen is?'

Toen heeft de hogepriester Abjatar tegen hem gezegd: 'Onthoud goed Jozef, hoe Datan en Abiran en Korach vergaan zijn, omdat zij de wil van God weerstonden. Dat zal ook met u gebeuren als u wat God u heeft opgedragen veracht.'

Jozef heeft hem geantwoord: 'Ik veracht de wil van God zeker niet, maar ik zal haar voogd zijn totdat ik kan vaststellen wat de wil van God is, of één van mijn zonen haar tot vrouw kan hebben. Laat sommige van haar collega's met wie zij ondertussen haar tijd besteedt, haar als troost geschonken worden.'

De priester Abjatar heeft als antwoord gegeven: 'Vijf maagden zullen haar zeker als ondersteuning gegeven worden, tot op de vastgestelde dag komt dat u haar kunt ontvangen, want aan niemand anders kan zij zich in het huwelijk verenigen.'

Toen heeft Jozef Mirjam aangenomen, met de andere vijf maagden die met haar in het huis van Jozef zouden verblijven. Deze maagden zijn Rebecca, Sefora, Suzanna, Abigea en Cael. De hogepriester schonk hen het zijde, en het blauw,² het fijne linnen en het dieprode, het paarse en de fijne vlas. Want zij hebben het lot onder elkaar geworpen, wat elke maagd zou doen, en het paars van de voorhang van de tempel viel Mirjam ten deel. En toen ze dat ontvangen had, zeiden de maagden tegen haar: 'Omdat je de laatste bent, en de nederigste, en jonger dan iedereen, heb jij het verdient om het paars te ontvangen en dragen.' En dit gezegd hebbend, zijn zij haar plagend 'koningin van de maagden' gaan noemen. Maar terwijl zij daar mee bezig geweest zijn, is de Engel van de Heer in hun midden verschenen, sprekend: *'Deze woorden mogen niet als plagerij gebruikt worden, maar profeterend, als een hoogst waarachtige profetie.'* Daarop hebben zij gebeeft, met het zien van de

Engel en zijn woorden, en zij hebben Hem vergeving gevraagd en om voor hen te bidden.

Pre Mattheüs 9

En de tweede dag, terwijl Mirjam haar kruik bij de bron heeft gevuld, is de Engel van de Heer aan haar verschenen, sprekend: *‘Gezegend bent u Mirjam, want u heeft een woonplaats voor de Heer in uw baarmoeder klaargemaakt. Want kijk, het Licht uit de hemel zal komen en in u wonen, en via u de hele wereld verlichten.’*

En op de derde dag weer, terwijl zij met haar vingers het paars aan het bewerken was, toen is er een onbeschrijfelijk mooie man binnengekomen. En toen Mirjam Hem zag, is zij ontzettend bang geworden, en heeft ze gebeefd. En Hij zei tegen haar: *‘Hallo Mirjam, vol van genade, de Heer is met u. Onder de vrouwen bent u gezegend en de vrucht uit uw schoot is gezegend.’*

En als zij deze woorden gehoord heeft, heeft zij gebeefd en is heel bang geworden. Toen heeft de Engel van de Heer aangevuld: *‘Wees niet bang Mirjam, want u heeft genade bij God gevonden. Kijk, in uw baarmoeder zult u zwanger worden en een Koning voortbrengen, Die niet alleen de aarde vervult, maar ook de hemel, en Die generatie op generatie zal regeren.’*

Pre Mattheüs 10

Terwijl dit alles gebeurde, was Jozef druk aan het werk, het bouwen van huizen, in het gebied langs de zee kust, want hij was een aannemer. En negen maanden later kwam hij terug naar huis en trof Mirjam zwanger aan.

Hij is daar compleet van in de stress geraakt, hij heeft gebeefd en het uitgeschreeuwd, sprekend: *‘O Heer God, ontvang mijn geest, want het is beter voor mij om te sterven dan nog langer te leven.’*

En de maagden die bij Mirjam waren hebben tegen hem gezegd: *‘Jozef, wat zeg je nou? Wij weten dat geen man haar heeft aangeraakt. Wij kunnen getuigen dat zij nog altijd maagd is, en onaangeroerd. Wij hebben bij haar gewaakt, zij is altijd bij ons in gebed gebleven. De engelen van God spreken dagelijks met haar. Dagelijks ontvangt zij eten uit handen van de Heer. Wij weten niet hoe het mogelijk is dat er enige zonde in haar kan zijn. Maar als u wenst dat wij u vertellen wat wij vermoeden, dan heeft niemand anders dan de Engel van de Heer haar zwanger gemaakt.’*

Toen zei Jozef: *‘Waarom misleiden jullie mij, door te geloven dat een engel van de Heer haar zwanger gemaakt heeft? Maar het kan zijn dat iemand zich voor heeft gedaan als een engel van de Heer, en haar bedrogen heeft.’* En dit sprekend, heeft hij gehuild en zei: *‘Hoe kan ik de tempel van de Heer nog onder ogen komen, of hoe kan ik de priesters van God nog onder ogen komen? Wat moet ik doen?’* En dit

sprekend, bedacht hij om weg te vluchten en haar weg te sturen.

Pre Mattheüs 11

En terwijl hij erover nadacht om op te staan en zichzelf te verstoppen, om in het geheim te gaan wonen, kijk, diezelfde nacht is de Engel van de Heer aan hem in zijn slaap verschenen, sprekend: *‘Jozef, u zoon van David, wees niet bang, neem Mirjam aan als uw vrouw. Want dat wat zich in haar baarmoeder bevindt komt van de Heilige Geest. En zij zal een Zoon baren, en Zijn naam moet Jezus worden, want Hij zal Zijn volk van hun zonden redden.’*

En Jozef is uit zijn slaap opgestaan, heeft God gedankt en het met Mirjam en de maagden die bij haar waren besproken en hen het visioen verteld. En hij was gerustgesteld over Mirjam, sprekend: *‘Ik heb gezondigd met dat ik jullie allemaal verdacht heb.’*

Pre Mattheüs 12

Hierna is het groot nieuws geworden dat Mirjam zwanger was. En Jozef is door de dienaren van de tempel gevangen genomen en samen met Mirjam bij de hogepriester gebracht. En hij heeft hem samen met de priesters verwijten gemaakt, sprekend: *‘Waarom heeft u zo’n grote en prachtige maagd bedrogen, die als een duif in de tempel door de engelen van God gevoed werd, die nooit heeft gewenst om een man te zien of te hebben, die de meest voortreffelijke kennis van Gods wet bezit? Als u haar geen geweld aan had gedaan, dan zou zij nog altijd haar maagdelijkheid hebben.’*

En Jozef zwoer onder ede dat hij haar nooit en te nimmer had aangeraakt.

En de priester Abiatar heeft hem geantwoord: *‘Zo waarachtig als de Heer leeft, ik zal u het water dat de Heer te drinken geef geven, dan zal uw zonde zich direct openbaren.’*

Daarop heeft een ontelbare menigte zich verzameld, en Mirjam is naar de tempel toe gebracht. En de priesters, en haar familie, en haar ouders hebben gehuild en tegen Mirjam gezegd: *‘Belijd je zonde aan de priesters, jij die als een duif in de tempel van God was, en die voedsel uit handen van een Engel ontving.’*

En Jozef werd weer bij het altaar ontboden, en het water dat de Heer te drinken geeft is hem te drinken gegeven. Want als iemand die gelogen had dit water dronk, en zeven maal om het altaar was gelopen, dan bleek God daar tekenen van in zijn gezicht te tonen. Toen Jozef het water dus veilig gedronken had, en hij zeven keer om het altaar gewandeld had, toen was er geen enkel teken bij hem te zien. Daarop hebben alle priesters en dienaren en het volk hem gerechvaardigd, sprekend: *‘U bent gezegend, gezien hebbend dat er geen terechte aanklacht tegen u in te brengen is.’*

En zij hebben Mirjam ontboden en gezegd: 'En wat voor excuus kunt u nog hebben? Welk groter teken moet er in u nog verschijnen dan het zwanger zijn van uw baarmoeder, dat u verraadt? Wij vragen alleen dit nog van u, omdat Jozef wat u betreft gezuiverd is, beleid wie het is die u bedrogen heeft. Want het is beter dat uw bekentenis u verraadt, dan dat de woede van God als teken van uw gezicht is af te lezen en u te midden van het volk belachelijk maakt.'

Daarop heeft Mirjam standvastig en zonder beven gezegd: 'O Heer God, Koning van alles, Die alle geheimen kent, als er zich enige verontreiniging in mij bevindt, of enige zonde, of enige slechte verlangens, of oneerbaarheid, stel mij dan voor heel het volk tentoon en maak mij een voorbeeld van afstraffing tegenover iedereen.' Dit sprekend heeft zij fier het altaar beklommen en het bestemde water gedronken en ze liep zeven keer rond het altaar, en er was geen spoor zichtbaar in haar.

En terwijl heel het volk met uiterste stomheid geslagen was, ziende dat zij een kind droeg, en dat er geen teken van haar gezicht af te lezen was, is het onrustig onder hen geworden, vanwege tegenstrijdige verklaringen. Sommigen zeiden dat zij heilig en onbesmet was, anderen dat zij slecht en verontreinigd was. Toen sprak Mirjam, ziende dat zij nog altijd verdacht werd door het volk, en dat zij daarom wat hen betreft nog niet volledig van blaam gezuiverd was, met luide stem ten overstaan van iedereen: 'Zo waar de Heer Adonai leeft, de Heer van de legersmachten voor Wie ik sta, ik heb geen gemeenschap met een man gehad. Maar ik heb gemeenschap met Hem aan Wie ik mij vanaf mijn jongste jaren heb toegewijd. En vanaf mijn kindertijd heb ik deze belofte aan mijn God gedaan, dat ik onbevlekt in Hem Die mij gemaakt heeft zou blijven, en ik vertrouw dat ik zo alleen voor Hem zal leven, en Hem alleen zal dienen. En in Hem, zo lang als ik zal leven, zal ik smetteloos blijven.'

Daarop is iedereen begonnen om haar voeten te kussen en haar knieën aan te klampen, haar om vergeving vragend voor hun slechte vermoedens. En met vreugde en blijdschap is zij door het volk terug naar haar huis gebracht, met de priesters en de maagden. En zij hebben het uitgeroepen en gezegd: 'Gezegend is de Naam van de Heer voor altijd, want Hij heeft uw heiligheid aan het volk Israël getoond.'

Pre Mattheüs 13

En korte tijd later is het gebeurd, dat er een oproep gedaan is, op grond van het decreet van keizer Augustus, dat de hele wereld in zijn geboorteplaats ingeschreven moest worden. Deze oproep is door Quirinius gedaan, de gouverneur van Syrië. Daarom was het nodig dat Jozef zich met de gezegende Mirjam in Bethlehem zou laten inschrijven, want daar kwamen zij vandaan, afstammend van de stam Juda en vanuit het huis en de familie van David. Dus toen Jozef en de gezegende Mirjam de weg die naar

Bethlehem leidt gevolgd hebben, zei Mirjam tegen Jozef: 'Ik zie twee mensen voor me, de een huilt en de ander is blij.' En Jozef antwoordde: 'Zit stil op uw diertje en spreek geen wartaal.' Daarop is er een prachtige jongen voor hen verschenen, in witte kleding gehuld, Die tegen Jozef zei: 'Waarom zei u dat de woorden die Mirjam over de twee mensen sprak wartaal waren? Want zij heeft het volk van de Joden zien huilen, omdat ze bij hun God zijn weggegaan. En dat de mensen uit de samenleving zich verheugen, omdat zij nu zijn toegevoegd en dichtbij de Heer zijn gehaald, passend bij wat Hij aan onze voorvaders Abraham, Isaak en Jakob beloofd heeft. Want de tijd is nabij dat vanuit het zaadje van Abraham alle volken gezegend zullen zijn.'

En terwijl hij dit zei, gaf de Engel het diertje de opdracht om stil te staan, want de tijd dat zij zou baren was aangebroken. En Hij gebod Mirjam om van het diertje af te komen en een nis van een spelonk binnen te gaan, daar waar het nooit licht was, maar altijd donker, omdat het daglicht er niet kon komen. En toen de gezegende Mirjam er binnengegaan was, is er zoveel licht gaan schijnen dat het leek alsof het twaalf uur 's middags was. Het licht van God scheen zozeer in de grot, dat er overdag of 's nachts geen licht nodig was, voor zolang de gezegende Mirjam daar was. En daar heeft zij een Zoon gebaard, en de engelen omringden Hem toen Hij geboren werd. En direct toe Hij geboren was, stond Hij op Zijn voeten en de engelen aanbaden Hem, sprekend: 'Glorie aan God in het hoogste, en vrede voor de welgevallige mensen op aarde.'

Daarbij, toen de geboorte er aan stond te komen, toen is Jozef weggegaan om vroedvrouwen te zoeken. En toen hij ze gevonden had, ging hij terug naar de grot en trof het kind dat zij gebaard had bij Mirjam aan. En Jozef zei tegen de gezegende Mirjam: 'Ik heb twee vroedvrouwen voor u meegenomen, Zelomi en Salome, en zij staan buiten voor de ingang van de grot. Ze durven hier niet binnen te komen, vanwege de geweldige lichtstraling.'

En toen de gezegende Mirjam dit hoorde, lachte ze, en Jozef zei tegen haar: 'Lach niet, maar wees verstandig en laat ze toe je te bezoeken, voor het geval je ze voor genezing nodig zou hebben.'

Daarop heeft ze opdracht gegeven dat ze binnen moesten komen. En toen Zelomi binnengekomen was, heeft Salome buiten gewacht.

Zelomi zei tegen Mirjam: 'Sta mij toe u aan te raken. En toen zij toegestaan had om onderzoek te doen, heeft de vroedvrouw met luide stem geroepen en gezegd: 'Heer, Heer Almachtig, genade voor ons! Dit is ongehoord en ondenkbaar, dat iemand haar borsten met melk gevuld heeft, en dat toch de geboorte van een Zoon toont dat zijn moeder een maagd is! Maar deze geboorte is niet met bloedvergieten gepaard gegaan, geen pijn bij het

baren van Hem. Een maagd is zwanger geworden, een maagd heeft gebaard en zij blijft een maagd!’

En deze woorden horend, deed Salome zeggen: ‘Sta mij toe om u aan te raken, om te bewijzen of Zelomi de waarheid gesproken heeft. En de gezegende Mirjam stond haar toe om haar aan te raken. En toen zij haar hand van het aanraken van haar teruggetrokken had, droogde deze op, en vanwege hevige pijn is zij begonnen met bitter te huilen en in paniek te raken, het uitschreeuwend en sprekend: ‘O Heer God, U weet dat ik U altijd gevreesd heb, en dat ik zonder iets terug te verwachten voor de armen gezorgd heb. Ik heb niets van de weduwe en wees aangenomen, en de behoeftige heb ik niet met lege handen weggestuurd. En kijk, ik ben er slecht aan toe vanwege mijn ongelof, want zonder reden wilde ik Uw maagd testen.’

En terwijl zij zo sprak, stond er een jonge man in stralende kleding naast haar, sprekend: ‘*Ga naar het kind toe en aanbid Hem, en raak Hem met uw hand aan, dan zal Hij u genezen, want Hij is de Redder van de wereld, en van iedereen die op Hem hopen.*’

En zij is snel naar het kind toe gegaan, en aanbad Hem, en raakte de rand van de doeken waarin Hij gewikkeld was aan, en haar hand is direct genezen. En op weg gegaan is zij begonnen met het rondbazuinen, en om de wonderlijke dingen die zij gezien had te vertellen, en wat zij geleden had, en hoe zij genezen was, zodat velen door haar verklaringen geloofden.

En ook een aantal herders bevestigden dat zij midden in de nacht engelen een lofzang hadden zien zingen, de God van de hemelen prijzend en zegenend en sprekend: ‘De Redder van iedereen is geboren, dat is de Messias en Heer, in Wie de redding naar Israël teruggebracht zal worden.’³

Daarbij scheen er, van de avond tot de ochtend een grote ster op de grot, groter dan welke dan ook die er sinds het begin van de wereld geweest is. En de profeten in Jeruzalem wezen dit toe aan de geboorte van de Messias, Die niet alleen de belofte voor Israël, maar voor alle samenlevingen zou herstellen.

Pre Mattheüs 14

En op de derde dag na de geboorte van onze Messias en Heer Jezus, is de meest gezegende Mirjam uit de grot gegaan en een stal binnengegaan. Ze legde het kind in de stal en de os en de ezel aanbaden Hem. Toen werd vervuld wat door de profeet Jesaja voorzeggd was, uitsprekend: ‘De os kent zijn eigenaar, en de ezel de wieg van zijn meester.’⁴ Dus juist die dieren, de os en de ezel, met Hem in het midden, aanbaden Hem voortdurend. Toen werd vervuld wat door de profeet Habakuk is gesproken, sprekend: ‘Tussen twee dieren in bent u zichtbaar geworden.’⁵ Op diezelfde plaats heeft Jozef drie dagen met Mirjam verbleven.

Pre Mattheüs 15

En op de zesde dag kwamen zij Bethlehem binnen, waar zij de zevende dag doorbrachten. En op de achtste dag besneden zij het kind, en gaven Hem de naam Jezus. Want zo werd Hij door de Engel genoemd voordat Hij in de baarmoeder verwekt was.

Toen nu de dagen van zuivering volgens de wet van Mozes voor Mirjam voorbij waren, toen heeft Jozef het kind naar de tempel van de Heer meegenomen. En toen het kind de parhithomus, wat besnijdenis betekent, ontvangen had, toen hebben zij voor Hem een stel tortelduiven geofferd, ofwel twee jonge duiven.

Nu was daar in de tempel een man van God, volmaakt en rechtvaardig, hij heette Simeon, honderdwaalf jaar oud. Hij heeft een antwoord van de Heer gekregen dat hij de dood niet zou smaken totdat hij de Messias gezien had, de Zoon van God, levend in het vlees. En het kind gezien hebbend, heeft hij met luide stem geroepen, sprekend: ‘God heeft Zijn volk bezocht, en de Heer heeft zich aan Zijn belofte gehouden!’ En hij is snel geweest om Hem te aanbidden. En daarna heeft hij Hem in zijn jas opgenomen en Zijn voeten gekust en gezegd: ‘Heer, laat Uw dienaar nu gaan in vrede, op grond van Uw woord. Want mijn ogen hebben Uw redding gezien, die U heeft klaargemaakt voor de ogen van alle volken, om een Licht te zijn dat de samenlevingen verlicht, en de heerlijkheid van Uw volk Israël.’

In de tempel van de Heer was ook Anna aanwezig, een profetes, de dochter van Fanuel, uit de stam Asher, die vanaf haar maagdelijkheid zeven jaar met haar man had geleefd. Achtenveertig jaar lang was zij nu weduwe. En zij verliet de tempel van de Heer nooit, maar bracht haar tijd met vasten en bidden door. Ook zij aanbad het kind op een zelfde manier, sprekend: ‘In Hem bestaat de redding van deze wereld.’

Pre Mattheüs 16

En toen het tweede jaar⁶ voorbij was. Toen zijn er magiërs uit het oosten naar Jeruzalem gekomen, grote cadeaus meenemend. En zij hebben naarstig onderzoek gedaan onder de Joden, sprekend: ‘Waar is de koning die bij u geboren is? Want wij hebben in het oosten Zijn ster gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.’⁷

En het bericht hierover heeft koning Herodes bereikt. En het heeft hem zo verontrust dat hij de Schriftgeleerden en Farizeeën erbij geroepen heeft, met de leraren van het volk, hen bevragend waar de profeten voorzeggd hebben dat de Messias geboren zou worden. En zij zeiden: ‘In Bethlehem, in het land van Juda. Want er staat geschreven: ‘En u Bethlehem, in het land van Juda, bent in geen geval de minste onder de vorsten van Juda, want vanuit u zal een Leider voortkomen Die mijn volk Israël zal leiden.’⁸

Toen heeft koning Herodes de magiërs bij hem ontboden, en precies navraag bij hen gedaan wanneer de ster bij hen verschenen was. Daarna stuurde hij hen naar Bethlehem, hij sprak: 'Ga en doe nauwkeurig onderzoek naar het kind. En als u Hem gevonden heeft breng mij dan verslag uit, zodat ik ook kan komen om Hem te aanbidden.'

En terwijl de magiërs op weg gingen, toen is de ster aan hen verschenen, die was, als het ware, een gids voor hen. Hij ging hen voor tot waar het kind was. En toen de magiërs de ster zagen, zijn zij heel blij geweest. En bij het binnengaan van het huis zagen zij het kind Jezus op schoot bij zijn moeder zitten. Toen hebben zij hun schatten geopend, en grote cadeaus aan de gezegende Mirjam en Jozef geschonken. En ieder van hen gaf het kind zelf een goudstuk. En ook gaf de één goud, de ander wierook en de derde mirre. En toen zij op weg terug naar Herodes gingen, werden zij in hun slaap door een engel gewaarschuwd om niet naar Herodes terug te gaan. En via een andere weg keerden zij terug naar hun land.

Pre Mattheüs 17

En toen Herodes zag dat hij in zijn hemd stond vanwege de magiërs, toen is zijn hart van razernij vervuld geraakt, en heeft hij alle wegen af laten zetten, met de bedoeling om hen gevangen te nemen en ter dood te brengen. Maar toen hij hen totaal niet kon vinden, heeft hij opnieuw (soldaten) naar Bethlehem en haar gebiedsgrenzen toe gestuurd, en heeft alle mannelijke kinderen die twee jaar oud of jonger waren laten doden, passend bij de tijd die vanuit de magiërs bepaald was.

Nu was Jozef, de dag voordat dit gedaan werd, in zijn slaap door een Engel van de Heer gewaarschuwd, die zei tegen hem: '*Neem Mirjam en het kind, en ga via de weg door de woestijn naar Egypte.*' En Jozef is opvolgend wat de Engel gezegd heeft gegaan.

Pre Mattheüs 18

En bij een bepaalde grot aangekomen, met de bedoeling om daar uit te rusten, is de gezegende Mirjam van haar lastdier afgekomen en ze zat daar met haar kind aan de borst. En er zijn drie jongens bij Jozef geweest, en één meisje bij Mirjam, zij reisden met hen mee. En kijk, plotseling kwamen er vele draken uit de grot naar buiten, en toen de kinderen ze zagen hebben zij het uit doodsangst uitgeschreeuwd. Toen heeft Jezus de borst van zijn moeder losgelaten en is op zijn voeten voor de draken gaan staan. En zij aanbaden Jezus en vertrokken daarna. Zo werd vervuld wat door de profeet David gezegd was, sprekend: 'Prijs de Heer vanaf de aarde, u draken en al u diepten.'⁹

En het jonge kind Jezus is hen vooruitgegaan, hen opdragend om geen mens kwaad te doen. Maar Mirjam en Jozef zijn erg bang geweest dat het kind door de draken gewond zou raken. Maar Jezus zei tegen hen: '*Wees niet bang, en beschouw mij niet*

als een klein kind, want ik ben altijd al volmaakt geweest, en alle dieren uit het bos moeten zich tam tegenover mij gedragen.'

Pre Mattheüs 19

Ook leeuwen en panters hebben Hem net zo aanbeden en hen in de woestijn vergezeld. Waar Jozef en de gezegende Mirjam ook maar naartoe gingen, zij gingen hen vooruit om de weg te wijzen, en ze bogen hun hoofden. Zij toonden hun onderdanigheid door met hun staarten te zwaaien. Zij aanbaden Hem met grote eerbied.

Toen Mirjam de leeuwen en de panters voor het eerst zag, en allerlei soorten wilde dieren op hen af zag komen, was zij erg bang. Maar het kind Jezus keek haar met een blij gezicht aan en zei: '*Wees niet bang moeder, want zij komen niet om u kwaad te doen, maar zij kunnen niet wachten om zowel u als mij te dienen.*' Met deze woorden heeft Hij alle angst uit haar hart verdreven. En de leeuwen bleven met hen meelopen, samen met de ossen, en de ezels en de lastdieren die hun bagage droegen, en zij deden niet een ervan kwaad, hoewel ze naast hen liepen. Maar zij waren tam tussen de schapen en de rammen die zij vanuit Juda met zich meegenomen hadden en die bij hen hoorden. Zij wandelden tussen wolven en waren voor niets bang en niemand van hen raakte gewond door een ander. Zo werd vervuld wat door de profeet is gesproken: 'Wolven zullen met de lammetjes grazen, de leeuw en de os zullen samen stro eten.'¹⁰ Er zijn twee ossen geweest die samen een kar met levensmiddelen voor onderweg voorttrokken, en de leeuwen wezen hen de weg.

Pre Mattheüs 20

En op de derde dag van hun reis, tijdens het wandelen, toen is de gezegende Mirjam door de brandende hitte van de zon in de woestijn vermoeid geraakt. En bij het zien van een palmboom zei ze tegen Jozef: 'Gun mij een beetje rust in de schaduw van deze boom.' Daarop heeft Jozef zich gehaast en haar onderaan de palm gebracht en haar van het lastdier doen afkomen. En terwijl de gezegende Mirjam daar zat, heeft ze naar de bladeren van de palm gekeken en zag dat deze vol vruchten zat. Ze zei tegen Jozef: 'Ik wou dat het mogelijk was om wat fruit van deze palm te krijgen.' En Jozef zei tegen haar: 'Ik ben verbaasd dat je dit zegt, je ziet toch hoe hoog deze palmboom is. En nog denk je erover om zijn vruchten te eten. Ik denk meer over de behoefte aan water, want de huiden zijn al leeg en er is niets om onszelf en ons vee mee op te frissen.'

Toen zei het kind Jezus, Die rustig aan de borst van zijn moeder zat, met een blij gezicht tegen de palm: '*Buig uw takken boom en verfris mijn moeder met uw vruchten.*'

En direct na deze woorden boog de palm zijn top naar beneden tot aan de voeten van de gezegende Mirjam. En zij haalden de vruchten eruit, waardoor zij allemaal versterkt werden. En nadat zij al haar

vruchten geplukt hadden, bleef ze gebogen staan, wachtend op het gebod om zich op te richten van Hem Die haar gebod om te buigen. Daarop zei Jezus ertegen: *'Richt uzelf op palmboom, en wees sterk en wees de collega van mijn bomen die in het paradijs van mijn Vader zijn. Open vanuit uw wortels een ader met water die onder de aarde verborgen is, en laat het water stromen, zodat wij door u verzadigd raken.'*

En zij heeft zich direct opgericht en vanuit haar wortels is een buitengewoon heldere, koele en sprankelende waterbron opgeweld. En toen zij de waterbron zagen, zijn zij ontzettend blij geweest, en werden verzadigd, zichzelf en al hun vee en hun dieren. Daarvoor dankten zij God.

Pre Mattheüs 21

En de dag daarop, toen zij van daaruit verder tokken, op het tijdstip dat zij de reis vervolgden, keerde Jezus zich tot de palm en sprak: *'Ik verleen u deze gunst palmboom, dat één van uw takken door mijn engelen weggedragen zal worden en geplant wordt in het paradijs van mijn Vader. En ik zal u deze zegen schenken, dat tegen iedereen die in wat voor wedstrijd dan ook wint gezegd zal worden: 'U heeft de palm van overwinning behaald.'*' En terwijl Hij dit zei, kijk, er verscheen een engel van de Heer die bovenop de palmboom stond. Hij nam een van de takken weg en vloog met de tak in zijn hand richting de hemel.

En toen zij dit zagen, zijn zij op hun gezicht neergevallen en werden als doden. En Jezus zei tegen hen: *'Waarom zijn uw harten bevangen door angst? Weet u niet dat deze palm, waarvoor ik gezorgd heb, dat zij naar het paradijs is overgeplaatst, en op de plaats van heerlijkheden klaargemaakt zal worden voor alle heiligen, net zoals het voor ons is klaargemaakt op deze plaats in de woestijn?'* En zij stroomden over van vreugde en gesterkt zijnde, is iedereen opgestaan.

Pre Mattheüs 22

Hierna, terwijl zij hun reis vervolgden, zei Jozef tegen Jezus: *'Heer, het is kokend heet. Als U het goed vindt, laten wij dan langs de zeekust wandelen.'* Jezus zei tegen hem: *'Jozef, wees niet bang, ik zal de weg voor u inkorten, zodat waar u dertig dagen over zou doen om over te steken, dat u dat deze dag zult afleggen.'* En terwijl ze zo in gesprek waren, kijk, zij keken in de verte en kregen de bergen en steden van Egypte in het vizier.

En blij en juichend zijn zij het gebied van Hermopolis¹¹ binnengekomen, en gingen een bepaalde stad in Egypte die Sotinen¹² heet binnen. En omdat ze daar niemand kenden aan wie zij onderdak konden vragen, zijn zij een tempel die 'Het Capitool van Egypte' genoemd werd binnengegaan. En in die tempel stonden 365 afgoden opgesteld. Aan elk van hen werd op de geëigende dag eer en geheime rituelen bewezen. Want de Egyptenaren die

in diezelfde stad woonden, gingen het Capitool binnen waar de priesters hen vertelden hoeveel offers er dagelijks gebracht moesten worden, passend bij de eer die de god was toebedeeld.

Pre Mattheüs 23

En het is gebeurd, toen de hoogst gezegende Mirjam met het kleine kind de tempel binnenging, dat alle afgoden zichzelf op de grond wierpen, zodat ze allemaal op hun gezicht vielen, kapot en in stukken gebroken. En zo lieten ze duidelijk zien dat ze niets voorstelden. Toen is vervuld wat door de profeet Jesaja voorgezegd is: *'Kijk, de Heer zal op een snelle wolk komen en Egypte binnengaan, en al het handwerk van de Egyptenaren zal door Zijn aanwezigheid bewogen worden.'*¹³

Pre Mattheüs 24

Toen is Affrodosius, de bestuurder van die stad, als dit nieuws hem gebracht is, met heel zijn leger de tempel binnengegaan. En de priesters van de tempel dachten dat hij, toen zij Affrodocius met heel zijn leger de tempel binnen zagen komen, zo'n haast maakte om wraak te nemen op degenen die de goden hadden laten vallen. Maar toen hij de tempel binnenkwam en alle goden met hun gezicht naar beneden zag liggen, ging hij naar de gezegende Mirjam toe, die de Heer op haar borst droeg en aanbad Hem, en sprak tegen heel zijn leger en zijn vrienden. Onze goden zouden niet op hun gezicht gevallen zijn, tenzij dit de God van onze goden zou zijn. Anders zouden zij in Zijn aanwezigheid niet voorover liggen. Waarmee ze stilletjes belijden dat Hij hun Heer is. Als wij dus niet opletten om te doen wat wij onze goden zagen doen, dan lopen wij het risico om Hem kwaad te maken, en dat iedereen vernietigd wordt. Net zoals dat gebeurd is met Farao, de koning van de Egyptenaren, die, door niet in zulke sterke machten te geloven, met heel zijn leger in de zee is verdronken.' Toen heeft heel de bevolking van die stad in de Heer God geloofd, door Jezus Christus.

Pre Mattheüs 25

Niet lang daarna zei de Engel tegen Jozef: *'Keer terug naar het land van Juda, want zij die het leven van het kind zochten te nemen zijn dood.'*

Pre Mattheüs 26

En nadat Jezus uit Egypte teruggekeerd was, is het gebeurd, toen Hij in Galilea was en aan het begin van Zijn vierde jaar stond, dat Hij op een dag dat het sabbat was met wat kinderen aan het spelen was aan de oever van de Jordaan. En terwijl Hij daar zat, heeft Jezus zeven badjes van klei gemaakt. Naar elk ervan maakte Hij doorgangen waardoor op Zijn gebod water vanuit de rivier heen en terug in het badje stroomde.

Toen heeft een van de kinderen, een kind van de duivel, gedreven door jalousie, de toegangen die de badjes van water voorzagen geblokkeerd en maakte wat Jezus gebouwd had kapot.

Toen zei Jezus tegen hem: *‘O wee voor jou! Jij kind des doods, jij kind van Satan! Vernietig je de werken die ik gemaakt heb?’* En degene die dit gedaan heeft stierf direct.

Toen hebben de ouders van de dode jongen het met veel stampij tegen Mirjam en Jozef uitgeschreeuwd, tegen hen zeggend: *‘Uw Zoon heeft onze zoon vervloekt, en hij is dood!’*

En toen Jozef en Mirjam dit hoorden, zijn ze gelijk naar Jezus gegaan, vanwege het geschreeuw van de ouders van de jongen en de samenstromende Joden. Maar Jozef zei onderling tegen Mirjam: *‘Ik durf Hem niet aan te spreken, vermaan jij Hem maar en zeg: ‘Waarom heb je de haat van het volk over ons afgeroepen? En waarom moet die probleem veroorzakende haat van mensen door ons gedragen worden?’*

En als Zijn moeder bij Hem gekomen is, vraagt zij Hem dit: *‘Mijn Heer, wat is er gebeurd zodat hij zijn dood veroorzaakte?’* En Hij zei: *‘Hij verdiende te sterven, want hij verwoeste de werken die ik gemaakt heb.’*

Toen heeft Zijn moeder Hem dit gevraagd: *‘Doe dat niet mijn Heer, want alle mensen keren zich tegen ons.’*

En Hij, om Zijn moeder niet teleur te stellen, heeft met Zijn rechtervoet tegen de billen van de jongen geschopt en tegen hem gezegd: *‘Sta op, jij onrechtvaardig kind, want je bent het niet waard om de rust van mijn Vader binnen te gaan, want je vernietigde de werken die ik gemaakt had.’*

Toen is hij die dood was opgestaan en weggegaan. En Jezus, naar de macht van Zijn woord, bracht water in de badjes, via het aquaduct.

Pre Mattheüs 27

En hierna is het gebeurd dat Jezus ten overstaan van iedereen klei uit de badjes genomen heeft, en Hij heeft er twaalf mussen van gemaakt. En het was sabbat toen Jezus dat deed, en er waren heel veel kinderen bij Hem. Toen heeft dus een van de Joden die hem dat zag doen tegen Jozef gezegd: *‘Jozef, ziet u niet dat uw kind Jezus op de sabbat aan het werk is, dat wat voor Hem niet is toegestaan om te doen? Want Hij heeft twaalf mussen van klei gemaakt.’*

En toen Jozef dit hoorde, heeft hij Hem vermaand, sprekend: *‘Waarom doet U op de sabbat zulke dingen die voor ons niet zijn toegestaan om te doen?’*

En toen Jezus Jozef hoorde, klapte Hij in Zijn handen en zei tegen de mussen: *‘Vlieg!’* En op het geluid van Zijn gebod begonnen zij te vliegen. En zodat iedereen die erbij stond het kon zien en kon horen zei Hij tegen de vogels: *‘Ga en vlieg over de aarde, en over heel de wereld, en leef.’*

En toen de aanwezigen daar zulk soort wonderen zagen, stonden zij stomverbaasd. En sommigen prezen en bewonderden Hem, maar anderen bekritiseerden Hem. En een bepaald slag van hen is naar de hoofdpriesters en leidende Farizeeën gegaan, en heeft hen bericht dat Jezus, de zoon van Jozef, grote tekenen en wonderen voor de ogen van het volk van Israël gedaan had. En dit bericht werd verspreid over de twaalf stammen van Israël.

Pre Mattheüs 28

En weer kwam de zoon van Annas, de tempelpriester die bij Jozef was gekomen, voor de ogen van iedereen zijn staf vasthoudend, in grote woede de dammen die Jezus eigenhandig gemaakt had kapotslaan, en hij liet het water dat Hij er vanuit de rivier in verzameld had wegstromen. Daarbij sloot hij het aquaduct waardoor het water binnenkwam af en sloopte het.

En toen Jezus dit zag, zei Hij tegen de jongen die de dammen gesloopt had: *‘O aller slechtst zaad van onrechtvaardigheid! O kind des doods! O werkplaats van Satan! De vrucht van je zaad zal werkelijk krachteloos zijn, en je wortels zonder vocht, en je takken verdord, zonder vrucht te dragen!’* En gelijk, ten overstaan van iedereen, is de jongen weggekwijnd en gestorven.

Pre Mattheüs 29

Daarop beefde Jozef, en pakte Jezus vast en is met Hem naar Zijn eigen huis gegaan, en Zijn moeder was bij Hem. En kijk, plotseling kwam er vanuit de andere richting een jongen aangerend, ook iemand die onrecht deed, hij stormde eropaf en raakte de schouder van Jezus, met de bedoeling om Hem uit te dagen of te verwonden, als hij dat al zou kunnen.

En Jezus zei tegen hem: *‘Je zal niet gezond en wel terugkeren van de weg die je gaat!’* En de jongen viel gelijk op de grond en stierf. En de ouders van de jongen die het zagen gebeuren schreeuwden dit uit: *‘Waar komt jullie kind vandaan? Het is duidelijk dat elk woord dat Hij spreekt uitkomt. Het wordt vaak al duidelijk voordat Hij spreekt.’*

En de ouders van de dode jongen zijn bij Jozef gekomen en zeiden tegen hem: *‘Haal deze Jezus weg uit deze plaats, want Hij kan niet in dit dorp bij ons wonen. Leer Hem tenminste om te zegenen en niet te vervloeken.’*

En Jozef ging naar Jezus toe en vermaande Hem, sprekend: *‘Waarom doet U zulke dingen? Want veel zijn er al met verdriet en zijn tegen U, ze haten ons vanwege U, en wij verdragen de smaad omwille van U.’*

En Jezus antwoordde dit aan Jozef: *‘Er bestaat geen wijze zoon, behalve wie door zijn vader is onderwezen, passend bij de kennis van die tijd. En de vervloeking van een vader kan niemand anders kwetsen dan zij die kwaad doen.’*

Toen zijn ze samen tegen Jezus opgestaan en hebben Hem bij Jozef aangeklaagd. Toen Jozef dit zag, was hij erg bang, bang voor het geweld en de oproer van het volk van Israël. En op datzelfde moment greep Jezus de jongen bij zijn oor en tilde hem ten aanschouwen van iedereen van de aarde op, en zij zagen dat Jezus hem aansprak, zoals een vader zijn zoon. En de geest kwam in hem terug en hij herleefde. En iedereen stond verbaasd.

Pre Mattheüs 30

Nu hoorde een bepaalde schoolmeester, Zacheüs, Jezus spreken. En ziende dat Hij niet te weerstaan was, bewust van de kracht die in Hem was, is hij kwaad geworden en is grof en dwaas tegen Jozef tekeer gegaan. En hij zei: 'Zou u niet willen om uw zoon aan mij toe te vertrouwen, om Hem menselijke kennis en eerbied bij te brengen? Want ik zie dat Mirjam en uzelf uw zoon hoger achten dan wat de oudsten en het volk Israël tegen Hem zeggen. U zou ons meer eer moeten geven, de oudsten van de hele gemeenschap van Israël. Zodat Hij zowel om kan gaan met wederzijds respect tussen de kinderen als dat Hij het Joodse onderwijs onder ons geniet.'

Jozef heeft daartegenover tegen hem gezegd: 'Is er dan iemand die dit kind in de hand kan houden en Hem kan onderwijzen? Maar als u Hem aankunt en kunt onderwijzen, dan staan wij Hem totaal niet in de weg om door u onderwezen te worden in de zaken die door iedereen geleerd worden.'¹⁴

En Jezus, Die hoorde wat Zacheüs gezegd had, antwoordde dit aan hem: 'De voorschriften van de wet waar u het net over gehad heeft, en alles wat u genoemd heeft, moet in acht worden genomen door iedereen die op menselijke wijze onderwezen is. Maar ik ben een vreemde wat uw rechtbanken betreft, omdat ik geen vader wat het vlees betreft heb. U die de wet leest, en er geleerd in bent, blijft bij die wet. Maar ik ben eerder dan de wet. Omdat u bovendien denkt dat niemand u als onderwijzer kan evenaren, zult u door mij onderwezen worden, dat niemand anders iets kan onderwijzen dan de dingen die u genoemd hebt, behalve Hij dan, Die het waardig is. Want als ik van de aarde verheven zal worden, zal ik zorgen dat alles wat melding maakt van uw stamboom zal verdwijnen. Want u weet niet wanneer u geboren werd. Alleen ik weet wanneer u geboren werd en hoe lang het leven op aarde zal zijn.'

Toen is iedereen die deze woorden hoorde met stomheid geslagen en riep uit: 'Oh! Oh! Oh! Wat een wonderlijk en groot mysterie! Zoiets hebben we nog nooit gehoord. Door niemand anders is dit ooit gehoord, ook is het niet verteld of op enig moment door de profeten gehoord, of de Farizeeën, of de Schriftgeleerden. Wij weten waar Hij vandaan komt, en Hij is nauwelijks vijf jaar oud, waar haalt Hij die woorden vandaan?'

De Farizeeën reageerden: 'Wij hebben nooit van enig kind dat zo jong is dit soort woorden horen spreken.'

En Jezus heeft hen dit geantwoord:

*'U verbaast zich hierover, dat dit door een kind wordt gezegd? Waarom gelooft u mij dan niet? Wat de dingen die ik u verteld heb aangaat? En u verwondert zich allemaal omdat ik tegen u gezegd heb dat ik weet wanneer u geboren bent? Ik zal u nog wat groters vertellen, zodat u nog verbaasder staat. Ik heb Abraham gezien, die u uw voorvader noemt en heb met hem gesproken. En hij heeft mij gezien.'*¹⁵ En toen zij dit hoorden stonden zij sprakeloos, niemand van hen durfde meer te spreken. En Jezus zei tegen hen: 'Onder de kinderen ben ik bij u geweest, en u herkende mij niet. Zoals wijze mensen heb ik tot u gesproken, en u begreep mijn woorden niet. Want u bent jonger dan ik ben en kleingelovig.'

Pre Mattheüs 31

Een volgende keer zei de meester Zacheüs, gepromoveerd in de wet, tegen Jozef en Mirjam: 'Geef mij de jongen, en ik zal hem overdragen aan meester Levi, die zal Hem zijn letters leren en Hem onderwijzen.'

Daarop hebben Jozef en Mirjam, Jezus geruststellend, Hem naar de scholen gebracht, zodat Hij door de oude Levi kennis van Zijn letters zou krijgen. En direct toen Hij daarbinnen was, hield Hij zijn mond. En meester Levi sprak één letter tegen Jezus en zei tegen Hem, beginnend bij de eerste letter Aleph (א): 'Herhaal!' Maar Jezus bleef stil en reageerde niet. Daar werd de leermeester Levi kwaad om en greep de stok van de styraxboom en sloeg Hem op het hoofd.

En Jezus zei tegen de leraar Levi: 'Waarom slaat u mij? U zult toch zeker weten dat Hij die geslagen wordt, hem die Hem slaat meer kan leren dan wat Hij door hem geleerd kan worden? Want precies die dingen die u zegt kan ik u leren. Maar al diegenen die spreken en luisteren zijn blind, als schallend koper of een rinkelend cymbaal, wie niet begrijpen welke zaken met hun geluid beoogd worden.'¹⁶ En Jezus heeft daar naar Zacheüs aan toegevoegd: 'Elke letter, van Aleph (א) tot Teth (ט),¹⁷ is op ordening bekend. Zegt u dus eerst wat Teth betekent en ik zal u zeggen wat Aleph betekent.'

En Jezus zei weer tegen hen: 'Zij die de Aleph niet begrijpen, hoe kunnen zij de Teth benoemen, die huichelaars? Vertel mij wat de eerste, Aleph, betekent. En als u dan van Beth (ב) sprak, dan zal ik u geloven.'

En Jezus begon één voor één het noemen van de letters te bevragen en zei: 'Laat de meester van de wet ons uitleggen wat de eerste letter betekent, of waarom zij vele driehoeken heeft, kort klinkt,¹⁸ deze schrijfwijze heeft, rechttop, voorover gebogen en teruggebogen (א).' En toen Levi dit hoorde, was

hij als door de bliksem getroffen vanwege zo'n soort ordening bij het benoemen van de letters. En hij begon het uit te roepen, verhit door dit alles, en te zeggen: 'Hoort zo iemand op aarde te leven? Ja, Hij hoort aan het grote kruis gehangen te worden. Want Hij kan vuur laten doven en biedt het hoofd aan andere vormen van straf. Ik denk dat Hij al voor de zondvloed geleefd heeft. Want wat voor baarmoeder droeg Hem? Of wat voor moeder baarde Hem? Of wat voor borsten zoogden Hem? Ik vlucht voor Hem weg. Ik ben niet in staat om de woorden uit Zijn mond tegen te spreken, maar mijn hart staat versteld bij het horen van zulke woorden. Ik denk niet dat iemand kan begrijpen wat Hij zegt, behalve als God met hem was. Nu heb ik, arme ik, mij belachelijk gemaakt ten opzichte van Hem. Want toen ik dacht een leerling te hebben, heb ik, Hem niet kennende, mijn Meester gevonden. Wat moet ik zeggen? Ik kan niet tegen de woorden van dit kind op. Ik zal nu uit deze stad wegvluchten, want ik kan ze niet begrijpen. De oude man die ik ben is door een knulletje verslagen, omdat ik geen touw kan vastknopen aan wat Hij zegt. Want het is al geen simpele zaak om uit te vinden waar Hijzelf begint. Ik zeg u met zekerheid, ik lieg niet, dat in mijn ogen de ontwikkeling van deze jongen, het gevorderde niveau van Zijn spraak, en het resultaat van Zijn intentie, dat heeft niets met de sterfelijke mens meer te maken. Op dit punt weet ik niet of Hij een tovenaer of een God is. Op zijn minst spreekt een engel van God in Hem. Vanwaar Hij is, of waar Hij vandaan komt, of wat er van Hem zal worden, dat weet ik niet.'

Toen heeft Jezus hem met een stralend gezicht aangekeken, op een gebiedende toon tegen alle zonen van Israël die erbij stonden te luisteren sprekend: *'Laat de onvruchtbare vrucht voortbrengen, en de blinde zien, en de lamme rechtop lopen, en de arme het goede van het leven genieten, en de doden leven, zodat ieder naar zijn oorspronkelijke staat terugkeert, en blijft in Hem Die de Wortel van leven en voortdurend genoeg is.'*

En toen het kind Jezus dit gezegd had, is direct iedereen die door een kwaadaardige ziekte getroffen was genezen. En zij durfden niets meer tegen Hem te zeggen, of nog langer iets van Hem te horen.

Pre Mattheüs 32

Na deze zaken zijn Jozef en Mirjam uit die stad naar de stad Nazareth verhuisd, en Hij bleef daar bij zijn ouders. En op de eerste dag van de week, toen Jezus op het dak van een bepaald huis met de kinderen aan het spelen was, is het gebeurd dat één van de kinderen iemand anders vanaf het dak naar beneden duwde, en hij was gedood. En de ouders van de dode jongen, die het niet gezien hadden, riepen het uit tegen Jozef en Mirjam, sprekend: 'Uw zoon heeft onze zoon naar beneden geduwd, en hij is dood.' Maar Jezus was stil en antwoordde hen niets. En Jozef en Mirjam zijn snel bij Jezus aangekomen, en

Zijn moeder vroeg Hem dit: 'Mijn Heer, vertel mij of U hem naar beneden gegooid heeft.' En Jezus is gelijk vanaf het dak naar beneden gegaan en riep de jongen bij zijn naam: 'Zeno!' En hij antwoordde hem: 'Mijn Heer!' En Jezus zei tegen hem: '*Ben ik het geweest die je vanaf het dak naar beneden gegooid heb?*' En hij zei: 'Nee, mijn Heer.' En de ouders van de jongen die dood geweest was verbaasden zich en vereerden Jezus voor het wonder dat verricht was. En Jozef en Mirjam zijn daarvandaan naar Jericho verhuisd.

Pre Mattheüs 33

Toen Jezus nu zes jaar oud was, toen heeft Zijn moeder Hem met een kruik naar de bron gestuurd om water te halen voor de kinderen. En het is gebeurd, nadat Hij het water geput had, dat één van de kinderen tegen Hem aan liep, en tegen de kruik sloeg en die brak. Maar Jezus vouwde de mantel die Hij droeg uit en nam in zijn kleed net zoveel water mee als dat er in de kruik gezeten had, en bracht het naar Zijn moeder. En toen ze het zag stond ze verbaasd en overwoog het in haarzelf en bewaarde al deze dingen in haar hart.

Pre Mattheüs 34

Ook is Hij op een bepaalde dag het veld ingegaan, en heeft een beetje graan uit de schuur van zijn moeder meegenomen en het zelf uitgezaaid. En het kwam op en groeide en vermenigvuldigde zich geweldig. En uiteindelijk gebeurde het dat Hij het zelf heeft geoogst, en als resultaat ervan heeft hij drie kor (0,7 m3) geoogst en dat aan zijn talrijke bekenden gegeven.

Pre Mattheüs 35

Er is een weg die vanuit Jericho naar de rivier de Jordaan leidt, naar de plaats waar de kinderen van Israël zijn overgestoken. En er wordt gezegd dat de kist met het verbond daar gestaan heeft. En Jezus was acht jaar oud, en is Jericho uitgegaan en naar de Jordaan gegaan. En langs de weg is er een grot geweest waar een leeuwin haar jongen verzorgde. En niemand kon veilig over die weg wandelen. Jezus, Die dus uit Jericho gekomen is en geweten heeft dat die leeuwin jongen gekregen had, is erbinnen gegaan, ten aanschouwen van iedereen. En toen de leeuwen Jezus zagen, haastten zij zich om Hem te ontmoeten en aanbaden Hem. En Jezus was in de grot gaan zitten en de leeuwenwelpen renden kras rond Zijn voeten, gaven Hem kopjes en daagden Hem uit. En de oudere leeuwen, met gebogen hoofd, stonden op afstand en aanbaden Hem en knuffelden Hem met hun staarten. Toen zeiden de mensen die veraf stonden, zonder dat ze Jezus zagen: 'Behalve als Hijzelf of zijn ouders vreselijk gezondigd hebben zou Hij zichzelf niet aan de leeuwen opgeofferd hebben.' En terwijl de mensen dit onder elkaar bespraken en zich grote zorgen maakten, kijk, plotseling, terwijl de mensen het zagen, kwam Jezus de grot uit en de leeuwen liepen voor hem uit. En de leeuwenwelpen speelden voor Zijn voeten met elkaar. En de ouders van Jezus stonden veraf, met

gebogen hoofd en keken. Het volk stond net zo ver weg, vanwege de leeuwen. Want zij durfden niet dichterbij hen te komen. Toen begon Jezus met tegen het volk te zeggen: *'Hoeveel beter zijn de dieren dan u, wetend dat zij hun Heer herkennen en Hem verheerlijken. Terwijl u mensen, die volgens het beeld en gelijkend op God gemaakt zijn, Hem niet kennen! De dieren kennen mij en zijn tam. De mensen zien mij en erkennen mij niet.'*

Pre Mattheüs 36

Nadat dit gebeurd is, stak Jezus de Jordaan over, voor ieders ogen, met de leeuwen. En het water van de Jordaan werd naar rechts en links verdeeld. Toen zei Hij tegen de leeuwen, zodat iedereen het hoorde: *'Ga in vrede en doe niemand kwaad. Maar laat de mens u ook niet verwonden, totdat u terugkeert naar de plaats waar u vandaan kwam.'* En zij zeiden Hem gedag, niet alleen met hun gebaren, maar ook met hun stemmen en ze gingen naar hun thuisbasis. Maar Jezus keerde naar Zijn moeder terug.

Pre Mattheüs 37

Nu was Jozef een timmerman en hij was het gewend om niets anders dan ossenjukken uit hout te maken, en ploegen, en huishoudelijk materiaal en houten bedden. En het is gebeurd dat een bepaalde jonge man hem de opdracht gaf om een bank van drie meter¹⁹ lang te maken. En Jozef gaf zijn helper de opdracht om het hout met een ijzeren zaag te zagen, volgens de maat die hij had doorgegeven. Maar deze hield zich niet aan de voorgeschreven maat, maar maakte één houten balk korter dan de ander. En Jozef was stomverbaasd, en ging nadenken wat hij daaraan kon doen. En toen Jezus hem in deze peinzende staat zag, ziende dat het een onmogelijkheid voor hem was, heeft Hij hem met troostende woorden toegesproken, zeggend: *'Kom, laten wij de uiteinden van de houten balken vastpakken en laten we ze naast elkaar leggen, kop aan kop, en laten we ze precies passend met elkaar maken, en naar ons toetrekken, want we zijn in staat om ze passend te maken.'*

Toen deed Jozef wat hem gevraagd was, want Hij wist dat Hij kon doen wat Hij maar wenste. En Jozef heeft de uiteinden van de houten balken vastgepakt en voegde ze samen tegen de muur naast zichzelf. En Jezus pakte de andere uiteinden van de houten balken en trok de kortere balk naar zich toe en maakte deze net zo lang als de ander. En Hij zei tegen Jozef: *'Ga aan het werk en doe wat u beloofd heeft te doen.'* En Jozef deed wat hij beloofd had.

Pre Mattheüs 38

En het is nog een keer door de mensen aan Jozef en Mirjam gevraagd dat Jezus onderwijs in de letters moest krijgen op school. Zij weigerden dit niet, en op grond van het gebod van de oudsten, namen zij Hem mee naar een meester om de menselijke kennis bijgebracht te krijgen. Toen is deze meester begonnen met het Hem op gebiedende toon te zeggen: *'Zeg Alfa (α)',*²⁰ En Jezus zei tegen hem:

'Vertel mij eerst wat Beta (β) betekent, dan zeg ik u wat alfa betekent.' En hierdoor werd de meester boos en sloeg Jezus, en zodra hij Hem geslagen had viel hij dood neer. En Jezus ging weer naar huis, naar zijn moeder. En Jozef, uit angst, riep Mirjam bij zich en zei tegen haar: *'Wees er maar zeker van dat mijn ziel doodsangsten uitstaat vanwege dit kind. Want het is zeer waarschijnlijk dat op een of ander moment iemand hem kwaadaardig zal slaan en dat Hij zal sterven.'*

Maar Mirjam antwoordde dit: *'O man van God! Geloof niet dat dat kan. U mag er zeker van zijn dat Hij Die Hem gestuurd heeft om geboren te worden onder de mensen, Hemzelf zal bewaren voor alle onheil, en Zijn eigen Naam voor kwaad zal behoeden.'*

Pre Mattheüs 39

En de Joden hebben Jozef en Mirjam voor de derde keer gevraagd om Hem te overtuigen om naar een andere meester te gaan om onderwezen te worden. En Jozef en Mirjam, bang voor het volk, de overheersing door de vorsten en het dreigen van de priesters, brachten Hem naar school. Wetend dat Hij niets van mensen kon leren, omdat alleen Hij volmaakte kennis van God had.

En toen Jezus, geleid door de Heilige Geest, de school was binnengegaan, heeft Hij het boek uit de handen van de meester die de wet onderwees gepakt, en begon in het zicht en ten gehore van alle mensen te lezen, niet echt wat in hun boek stond geschreven. Maar Hij sprak in de Geest van de levende God, alsof er een stroom van levend water uit een actieve bron spoot, en die bron bleef altijd gevuld. En Hij onderwees het volk met zo'n kracht over de grote dingen van God, dat de meester zelf op de grond neerviel en Hem aanbad. En het hart van de mensen die daar zaten en Hem zulke dingen hoorden zeggen, veranderde in verbazing. En toen Jozef hiervan hoorde is hij rennend naar Jezus toe gekomen, bang dat de meester zelf dood was. Maar toen de meester hem zag, zei hij tegen hem: *'U heeft mij geen leerling gegeven, maar een Meester, en wie kan tegen Zijn woorden op?'* Toen is vervuld wat door de Psalmist is gesproken: *'De rivier van God is vol met water. U heeft graan voor hen klaargemaakt, want zo is erin voorzien.'*²¹

Pre Mattheüs 40

Na deze dingen is Jezus met Jozef en Mirjam naar Kafarnaüm aan de zee verhuisd, vanwege de boosheid van Zijn tegenstanders. En toen Jezus in Kafarnaüm woonde, was er in die stad een extreem rijke man die Jozef heet. Maar hij kwijnde weg door zijn zwakte en stierf en lag dood op zijn bed. En toen Jezus hen in de stad hoorde rouwen en huilen en weeklagen over de dode man, zei Hij tegen Jozef: *'Waarom verleent u deze man niet het voordeel van uw begunstigd zijn, wetend dat hij uw naam draagt?'*

En Jozef antwoordde Hem: *'Hoe bezit ik enige macht of bekwaamheid om hem een gunst te verlenen?'*

En Jezus zei tegen hem: *‘Neem de zakdoek die op uw hoofd is, en ga en leg die op het gezicht van de dode man en zeg tegen hem: ‘De Messias geneest u.’ En de dode man zal gelijk gezond zijn en opstaan van zijn bed.’*

En toen Jozef dit hoorde, is hij op het gebod van Jezus vertrokken, hij rende en ging het huis van de dode man binnen en legde de zakdoek die hij op zijn hoofd droeg op het gezicht van hem die op de bank lag en zei: *‘Jezus geneest u.’* En direct stond de man uit zijn bed op en vroeg wie Jezus was.

Pre Mattheüs 41

En vanuit Kafarnaüm zijn zij naar de stad die Bethlehem heet verhuisd. En Jozef woonde met Mirjam in zijn eigen huis, met Jezus bij hen. En op een zekere dag riep Jozef zijn eerstgeboren zoon Jacobus bij zich en stuurde hem de groentetuin in met de bedoeling om groentesoep²² te maken. En Jezus is zijn broer naar de tuin toe gevolgd, en Jozef en Mirjam wisten hier niet van. En terwijl Jakobus de groenten verzamelde, kwam er plotseling een slang zijn hol uit, die hem in de hand beet. En hij begon het uit te schreeuwen vanwege de hevige pijn. En, uitgeput wordend, sprak hij met een bittere schreeuw: *‘Vreselijk! Vreselijk! Een vervloekte slang heeft mijn hand geraakt.’*

En Jezus, Die tegenover hem stond, door de bittere schreeuw naar Jakobus toegerend zijnde, pakte Zijn hand vast. En alles wat Hij deed was te blazen op de hand van Jakobus, om die te koelen. En Jakobus was direct genezen, en de slang stierf. En Jozef en Mirjam wisten niet wat er gebeurd was, maar op de schreeuw van Jakobus en het gebod van Jezus zijn zij de tuin in gered en troffen de slang al dood aan, en Jakobus volkomen genezen.

Pre Mattheüs 42

En Jozef is met zijn zonen naar een feest gegaan, Jakobus, Jozef, met Juda en Simeon en zijn twee

dochters. Jezus ontmoette hen met Zijn moeder Mirjam, samen met haar zus Mirjam van Cleopas, die de Heer aan haar vader Cleopas en haar moeder Anna gegeven had, omdat zij Mirjam, de moeder van Jezus, aan de Heer opgeofferd hadden. En zij heeft dezelfde naam gekregen, Mirjam, als troost voor de ouders. En toen ze bij elkaar gekomen waren, heiligde en zegende Jezus hen, en Hij was de eerste Die met eten en drinken begon. Want niemand van hen had het aangedurfd om te eten en te drinken, of aan de tafel te gaan zitten, of het brood te breken, totdat Hij hen geheiligd had en dit eerst gedaan had.

En als het gebeurde dat Hij afwezig was, dan hadden zij de gewoonte om te wachten totdat Hij dit zou doen. En als Hij niet wilde komen om zich te versterken, dan kwamen ook Jozef, of Mirjam, of Zijn broers de zonen van Jozef niet. En werkelijk, deze broers hebben Zijn leven als een lamp voor hun ogen gehouden,²³ lettend op Hem en Hem vrezend. En als Jezus sliep, overdag of ’s nachts, de glans van God bescheen hem. Aan Wie alle lofprijs en eer tot in de eeuw der eeuwen toekomt. Amen, amen.

¹ Vanuit het Engels naar het Nederlands vertaald. Vertaling door Alexander Walker (1779-1852). Een van de inspecteurs van Scholen voor Schotland van Hare Majesteit.
² 08504 תכלת t@keleth, violet, violet weefsel, blauw (van helrood tot diep purper)
³ Lukas 2:8-20
⁴ Jesaja 1:3
⁵ Niet bekend uit het ons bekende Habakuk.
⁶ Let op dat het twee jaar later is en dat daarom de kinderen van twee jaar en jonger in Bethlehem gedood zijn.
⁷ Mattheüs 2:1-12
⁸ Micha 5:1.
⁹ Psalm 148:7: *‘Prijs de Heer vanaf de aarde, de zeemonsters en alles in de diepte.’*
¹⁰ Jesaja 11:7
¹¹ *‘Stad van Hermes’* midden in Egypte langs de Nijl.
¹² Kan Suten Khen, zijn geboorteplaats van Khen ofwel Letopolis, daar waar de Nijl zich vertakt.

¹³ Jesaja 19:1
¹⁴ Let op, Jezus is hier net vijf jaar.
¹⁵ Genesis 12:1-4
¹⁶ I Korintiërs 13:1; 14:7-11
¹⁷ Teth is de negende letter van het alfabet. Tav (ת) is de laatste 22^e letter van het Hebreeuwse alfabet.
¹⁸ Engels, subacuut = van betrekkelijk korte duur
¹⁹ Zes cubits
²⁰ Let op dat het hier de Griekse letters zijn.
²¹ Psalm 65:9; U bezocht de aarde en zult haar overvloed geschonken hebben, U zult haar geweldig verrijkt hebben, -de rivier van God bevatte overvloedig veel water- U zult in hun graan voorzien hebben, want zo zult U erin voorzien hebben.
²² Of bouillon.
²³ Psalm 119:105